

BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA
Generalno tajništvo

Broj: 05-50-1-1972/10
Sarajevo, 15.7.2010. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 16.07.2010			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-50-1	-	15-75	10

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA
BOSNE I HERCEGOVINE

- Zastupnički dom -

SARAJEVO

PREDMET: Odgovor na zastupnička pitanja – dostavlja se

Vijeće ministara Bosne i Hercegovine, na 128. sjednici održanoj 14.7.2010. godine, utvrdilo je Odgovor na zastupnička pitanja koja je postavio gosp. Rifat Dolić, zastupnik u Zastupničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

U prilogu dostavljamo Odgovor uz molbu da isti uručite zastupniku.

S poštovanjem,

GENERALNI TAJNIK
Zvonimir Kutleša

**BOSNA I HERCEGOVINA
VIJEĆE MINISTARA**

Broj: 05-50-1-1972/10

Sarajevo, 14.7.2010. godine

Rifat Dolić, poslanik u Predstavničkom domu Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na 75. sjednici Predstavničkog doma, održanoj 7. aprila 2010. godine, postavio je sljedeća poslanička pitanja:

„Kakvo je sadašnje stanje i kakvi su planovi nadležnih institucija u Bosni i Hercegovini u cilju obezbjeđivanja zakonske regulative i finansiranja liječenja u inostranstvu pacijenata kojima je to jedina preostala šansa za ozdravljenje i često za život?“

„Šta Vijeće ministara BiH poduzima na stvaranju uslova i članstvu BiH u programu eurotransplanta kako bi građani BiH kroz evropsku donorsku mrežu imali više izgleda za transplantaciju organa koji su najčešće pitanje života ili smrti?“

Na postavljeno pitanje „Kakvo je sadašnje stanje i kakvi su planovi nadležnih institucija u Bosni i Hercegovini u cilju obezbjeđivanja zakonske regulative i finansiranja liječenja u inostranstvu pacijenata kojima je to jedina preostala šansa za ozdravljenje i često za život?“, .

Na postavljeno pitanje, Vijeće ministara Bosne i Hercegovine je na 128. sjednici održanoj 14.7.2010. godine, utvrdilo sljedeći

ODGOVOR

Zdravstvena zaštita i zdravstveno osiguranje u Bosni i Hercegovini, odnosno, donošenje zakonskih i drugih propisa u oblasti zdravstva u Bosni i Hercegovini, u nadležnosti je entiteta, Republike Srpske i Federacije BiH i Distrikta Brčko Bosne i Hercegovine.

U Republici Srpskoj, liječenje u inostranstvu je regulisano Zakonom o zdravstvenoj zaštiti, Zakonom o zdravstvenom osiguranju i Pravilnikom o košenju zdravstvene zaštite van Republike Srpske.

U Federaciji Bosne i Hercegovine, finansiranje liječenja u inostranstvu, regulisano je odlukama Upravnog odbora Zavoda zdravstvenog osiguranja i reosiguranja:

- Odluka o oslovima i načinu liječenja bolesti i stanja iz oblasti dječije onkologije, operacije složenih urođenih srčanih mana kod djece i neurohirurških operacija gama nožem u zdravstvenim ustanovama u inostranstvu i

- Odluka o utvrđivanju kriterija i načina osigurivanja prava na refundaciju troškova određenih najsloženijih oblika zdravstvene zaštite pruženih u zdravstvenim ustanovama u inostranstvu i troškova prevoza.

U toku je izrada Pravilnika o uslovima i postupku za upućivanje osiguranih lica na liječenje u inostranstvo.

Na postavljeno pitanje „Šta Vijeće ministara BiH poduzima na stvaranju uslova i članstvu BiH u programu eurotransplanta kako bi građani BiH kroz evropsku donorsku mrežu imali više izgleda za transplantaciju organa koji su najčešće pitanje života ili smrti?“,

ODGOVOR

Vezano za transplantaciju ljudskih organa i tkiva, doneseni su entitetski zakoni koji regulišu predmetnu oblast.

Narodna skupština Republike Srpske, na sjednici održanoj 25.01.2010. godine, usvojila je Zakon o transplantaciji ljudskih organa i Zakon o transplantaciji ljudskih tkiva i organa („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 14/10). U toku je izrada podzakonskih akata za provođenje ovih zakona, kao i edukacija kadrova i stvaranje drugih uslova za obavljanje transplantacije.

Parlament Federacije Bosne i Hercegovine, na sjednici Predstavničkog doma održanoj 29.9.2009. godine i sjednici Doma naroda, održanoj 26.10.2009. godine, usvojio je Zakon o transplantaciji organa i tkiva u svrhu liječenja („Službene novine FBiH“, broj 75/09).

Osnovni cilj usvajanja navedenih zakona je unapređenje transplantacijske medicine u Bosni i Hercegovini. Ovim zakonima uređuje se transplantacija ljudskih organa ili dijelova organa ljudskog porijekla, načela transplantacije, postupak transplantacije, uzimanje ljudskih organa od živog davaoca, uzimanje ljudskih organa od umrlog davaoca, kao i druga pitanja od značaja za transplantaciju.

Kada se radi o uključivanju Bosne i Hercegovine u Eurotransplant, koji predstavlja međunarodnu neprofitnu organizaciju za podsticanje i koordiniranje transplantacije organa u državama članicama, potrebno je ispunjavanje određenih uslova, kao što je obavljenih 10 kadaveričnih transplantacija na 1 milion stanovnika, međunarodnu akreditaciju zdravstvenih ustanova uključenih u transplantacijske postupke, kao i visoko edukovani koordinatori i kadrovi za obavljanje transplantacijskih postupaka, odgovarajući kvalitet donorskog sistema, kao i značajna finansijska sredstva.

Budući da entiteti ne mogu postati članovi Eurotransplanta, potrebno je da se uspostavi zakonski okvir na nivou države Bosne i Hercegovine, koji u ovom trenutku ne postoji, s obzirom na to da je zdravstvo u isključivoj entitetskoj nadležnosti.

Federalno ministarstvo zdravstva je Ministarstvu civilnih poslova dostavilo inicijativu da se na nivou države Bosne i Hercegovine preduzmu aktivnosti radi stvaranja uslova za uključivanje Bosne i Hercegovine u Eurotransplant.

BOSNA I HERCEGOVINA

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice
Ministry for human rights and refugees

Broj: 07-07-2845/10
Sarajevo, 16. 5. 2010. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BiH

Predstavnički dom
Trg Bosne i Hercegovine br. 1.
Sarajevo
n/r gosp. Niko Lozančić, predsjedavajući

PRIMLJENO:			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Broj	Broj priloga
01-50-1-15-75/10	2-9	06-2010	

PREDMET: Odgovor na poslaničko pitanje, dostavlja se

Poštovani,

Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice Bosne i Hercegovine, na Vaš zahtjev dopisom broj: 01/a – 50 – 51 -1 – 15 – 75/ 10, koji je zaprimljen 20. aprila 2010. godine, u saradnji sa Federalnim ministarstvom za rad i socijalnu politiku i Komisijom Unsko-Sanskog Kantona koja prati rješavanje pitanja vezana za član 143. Zakona o radu Federacije Bosne i Hercegovine, pripremlilo je odgovor na poslaničko pitanje koje je poslanik Rifat Dolić postavio ministru Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice gosp. dr. Safetu Haliloviću.

Imajući u vidu naprijed navedeno, u prilogu dopisa dostavljamo odgovor ovog ministarstva na predmetno poslaničko pitanje, kako bi isto, na vrijeme bilo uvršteno na dnevni red jedne od narednih sjednica Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine.

S poštovanjem,

Prilog:

- Odgovor Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice na postavljeno poslaničko pitanje,
- Odgovor Federalnog ministarstva rada i socijalne politike
- Odgovor Komisije USK-a za provođenje čl. 143 Zakona o radu Federacije Bosne i Hercegovine

Dostavljeno:

- Naslovu
- a/a

MINISTAR
Dr. Safet Halilović
S. Halilović

Na 75. sjednici Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, održanoj 7. aprila 2010. godine, poslanik gosp. Rifat Dolić postavio je ministru Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH gosp. dr. Safetu Haliloviću pitanje sljedeće sadržine:

„Kakva je daljnja sudbina kantonalnih komisija za implementaciju člana 143. Zakona o radu Federacije BiH i u konkretnom slučaju ove kantonalne komisije u Unsko-sanskom kantonu, s obzirom na činjenicu da veliki broj građana ovog kantona godinama bezuspješno čeka na rješavanje svojih predmeta kod ove Komisije?“

ODGOVOR

U skladu sa članom 155. stav 3. Poslovnika Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br.33/06, 41/06, 81/06, 91/06, 97/07 i 87/09, Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH, pripremlilo je odgovor sljedeće sadržine:

Budući da se pitanje sadržinski odnosi na implementaciju člana 143. Zakona o radu Federacije Bosne i Hercegovine i da su pitanja vezana za rad i zapošljavanje u nadležnosti entiteta i Brčko distrikta BiH, Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH, odgovor na postavljeno pitanje zatražilo je od Federalnog ministarstva rada i socijalne politike i Komisije Unsko-sanskog kantona koja prati ostvarivanje člana 143. Zakona o radu. S tim u vezi, prezentujemo vam odgovor, kako slijedi u nastavku.

Da bi se suštinski i meritorno moglo odgovoriti na postavljeno pitanje, nužno je ostvariti uvid u sadržinu Člana 143. Zakona o radu Federacije BiH, koji glasi: **„ Zaposlenik koji se na dan stupanja na snagu ovog zakona zatekao na čekanju, ostat će u tom statusu najduže šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, ako poslodavac prije isteka ovog roka zaposlenika ne pozove na rad.**

Zaposlenik koji se zatekao u radnom odnosu 31. decembra 1991. godine i koji se u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona pismeno ili neposredno obratio poslodavcu radi uspostavljanja radno-pravnog statusa, a u ovom vremenskom razdoblju nije zasnovao radni odnos kod drugog poslodavca smatrat će se , također, zaposlenikom na čekanju posla. Za vrijeme čekanja posla zaposlenik ima pravo na naknadu plaće u visini koju odredi poslodavac.

Ako zaposlenik na čekanju posla iz st. 1. i 2. ovog Člana ne bude pozvan na rad u roku iz stava 1. ovog Člana, prestaje mu radni odnos, uz pravo na otpremninu najmanje u visini tri prosječne plaće isplaćene na nivou Federacije u predhodna tri mjeseca, koju objavljuje Federalni zavod za statistiku, do navršenih pet godina staža osiguranja, a za svaku narednu godinu staža osiguranja, još najmanje jednu polovinu prosječne plaće.

Izuzetno, umjesto otpremnine poslodavac i zaposlenik mogu se dogovoriti i o drugom vidu naknade.

Način, uvjeti i rokovi isplate otpremnine iz st. 4. i 5. ovog Člana, utvrđuju se pismenim ugovorom između zaposlenika i poslodavca.

Ako zaposleniku prestane radni odnos u smislu stava 4. ovog Člana, poslodavac ne može u roku od jedne godine zaposliti drugo lice koje ima istu kvalifikaciju ili isti stepen stručne spreme, osim lica iz st. 1. i 2. ovog Člana, ako je to lice nezaposleno“.

Dakle, u Federaciji Bosne i Hercegovine stupanjem na snagu Zakona o radu, 5. novembra 1999. godine, zakonodavac je pokušao riješiti status zaposlenika na tz. „čekanju posla“. Stupanjem na snagu Zakona zaposlenici su se zatekli na čekanju posla, a prema zakonskoj odredbi u tom statusu mogli su ostati još najduže šest mjeseci od dana stupanja na snagu Zakona, ako poslodavac prije isteka ovog roka zaposlenika ne pozove na rad (član 143. stav 1.

Zakona). Pored toga, u članu 143. stav 2. Zakona predviđeno je da zaposlenik koji se zatekao u radnom odnosu 31.12. 1991. godine i koji se u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu Zakona pismeno ili neposredno obratio poslodavcu radi uspostavljanja radno – pravnog statusa, a da u tom vremenskom razdoblju nije zasnovao radni odnos kod drugog poslodavca, smatra se takođe, zaposlenikom na „čekanju posla“.

Takođe, Zakonom o radu je predviđeno da zaposlenik koji je smatrao da mu je poslodavac povrijedio njegova prava utvrđena članom 143. Zakona imao je pravo da podnese žalbu kantonalnoj komisiji za implementaciju člana 143. Zakona. Žalbe izjavljene protiv rješenja kantonalnih komisija rješava u drugostepenom postupku Federalna komisija za implementaciju člana 143. Zakona o radu. Prema podacima kojima raspolaže Federalna komisija, kantonalnim komisijama je sa 5. 11. 2000. godine (rok do koga su se mogle podnositi žalbe), podneseno ukupno 52.286. žalbi, radi regulisanja radno pravnog statusa, odnosno zahtjeva za uspostavljanje radno-pravnog statusa. Sudbina izvršenja podnesenih žalbi, prema saznanjima Federalnog ministarstva rada i socijalne politike, prevashodno je zavisila i zavisi od ekonomske stabilnosti poslodavca koji je obavezan da donesenu odluku izvrši.

Može se konstatovati da su Članom 143. Zakona o radu Federacije BiH decidno određene obaveze poslodavaca prema zaposlenicima i isto tako utvrđena prava koja su poslodavci bili dužni obezbijediti zaposlenicima shodno zakonskom određenju.

S obzirom na probleme koji su se javljali u praksi, kao kontrolni mehanizmi oko implementacije člana 143. Zakona o radu Federacije BiH, uspostavljene su komisije: kantonalne komisije čija je nadležnost da zahtjeve, žalbe i predstavke radnika rješavaju u prvom stepenu i Federalna komisija koja zahtjeve rješava u drugom stepenu. Naravno, kroz duži period ove komisije riješile su veliki broj predmeta i dale su veliki doprinos u rješavanju problema radnika. Ali isto tako, na drugoj strani stoji činjenica da su mnogi radnici koji su zbog ratnih i drugih dešavanja ostali bez posla, do današnjih dana ostali obespravljeni i nisu nikad shodno Članu 143, Zakona o radu F BiH ostvarili svoja zakonom utvrđena prava.

Iako Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice, u okviru svojih nadležnosti, ne prati oblast rada i zapošljavanja u čiji domen ulazi i ovo poslaničko pitanje, jer je ova problematika u nadležnosti Ministarstva civilnih poslova BiH, ipak, cijeneći da se radi o eklatantnom primjeru kršenja ljudskih prava iz domena radnih odnosa, objašnjenje smo potražili od nadležnog ministarstava na nivou Federacije BiH i nadležnog kantonalnog ministarstva na koje se postavljeno poslaničko pitanje odnosi. Radi se, dakle, o Federalnom ministarstvu rada i socijalne politike i Kantonalnog ministarstva rada i socijalne politike – Unsko - sanski Kanton – Komisije za implementaciju Člana 143. Zakona o radu F BiH.

Odgovor Federalnog ministarstva rada i socijalne politike:

„Imajući u vidu da je Zakonom o radu („Službene novine Federacije BiH“, br. 43/99 i 29/03), regulisano da članove Federalne, odnosno kantonalne komisije imenuje federalni, odnosno, kantonalni ministar, da Federalna komisija pitanja rješava u drugom stupnju, da su komisije neovisne u svom radu, za odgovor na postavljeno poslaničko pitanje treba da se obratite kantonalnoj komisiji Unsko-sanskog kantona“.

Odgovor Kantonalne komisije za provođenje čl. 143. Zakona o radu F BiH - Unsko-Sanskog Kantona:

„ Ova Komisija ima izraziti problem koji se ogleda u neplaćanju njenog rada od strane osnivača Vlade USK-a, tako da je zadnja naknada za urađene predmete iz 2008. godine bila u februaru 2010. godine.

Zadnja naknada za rad ove Komisije je realizirana uz veliko „ moljakanje, ponižavanje, dopisivanje.

Ove godine čak nisu ni planirana novčana sredstva za rad Komisije, odnosno Vlada USK-a, je odlučila da se budžetom plaćaju samo one komisije koje imaju vlastite prihode.

Ali bez obzira na navedenu situaciju, lično kao predsjednik i dalje radim na rješavanju po zaostalim žalbama, te odgovorno tvrdim da će se svi predmeti – žalbe koje se nalaze kod ove Komisije riješiti do kraja sedmog mjeseca ove godine“.

To je pismo predsjednika Komisije za provođenje člana 143. Zakona o radu Federacije BiH gosp. Jasmina Fikića, u kojem ukazuje na probleme sa kojima se suočava Komisija kojom on rukovodi. Dakle, radi se o opstrukciji rada ove Komisije od strane Vlade USK-a, što za posledicu ima obraćanje stranaka Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine, nakon čega Sud dosuđuje nematerijalne naknade u prosječnom iznosu od 2000 KM, sa zateznom kamatom uz nalog da se odmah, a najkasnije u roku od 6 mjeseci okonča postupak po žalbama stranaka vezano za regulisanje statusa „radnika na čekanju“.

*
* *

Iz prezentovanog je vidljivo da nadležni organi i institucije koje se neposrednije bave pitanjima rada i socijalne politike, problemu implementacije člana 143. Zakona o radu Federacije BiH, nisu u proteklom periodu posvetili dužnu pažnju. Iako je ukupna ekonomsko-socijalna situacija na cijelom prostoru Bosne i Hercegovine već duži vremenski period veoma teška i složena, nije opravdanje da se utvrđene zakonske odredbe u rješavanju opravdanih zahtjeva radnika koji su mimo svoje volje ostali bez posla već duži vremenski period ne realizuju. U tom cilju potrebno je pokrenuti širu društvenu aktivnost da se, koliko je to u datom vremenu moguće isprave greške, kako bi poslodavci konačno shvatili da svojim postupanjem drastično krše elementarno ljudsko pravo radnika – obaveze proistekle iz radnog prava, koje je, shodno pomenutom Zakonu, moralo biti na vrijeme i na pravičan način razriješeno. Eklatantan primjer za neprovođenje implementacije člana 143. Zakona o radu Federacije BiH je odnos Vlade USK prema pomenutoj Komisiji kojoj nije data podrška da na vrijeme odgovori svim upućenim zahtjevima od strane radnika koji su ostali bez posla. I pored toga, prema odgovoru predsjednika Komisije za provođenje člana 143. Zakona o radu Federacije BiH Unsko-sanskog Kantona, gosp. Jasmina Fikića se tvrdi – „ ... lično kao predsjednik i dalje radim na rješavanju po zaostalim žalbama, te odgovorno tvrdim da će se svi predmeti – žalbe koje se nalaze kod ove Komisije riješiti **do kraja sedmog mjeseca ove godine**“.